

Κυριακή 29η Αύγουστου 2021

Μνήμη τῆς Ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου

(Μρ. 6, 14 – 30).

*«ὁ γάρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τόν Ἰωάννην,
εἰδώς αὐτόν ἄνδρα δίκαιον καί ἅγιον» (Μρ.
6, 20).*

Μιά Κυριακή ἀναστάσιμη, ὅπως ὅλες οἱ
Κυριακές, ἀλλά ταυτόχρονα πένθιμη καί
νηστήσιμη ξημέρωσε σήμερα. Μιά Κυριακή,
κατά τήν ὁποία στεκόμαστε ἄφωνοι μπροστά
στήν σκληρότητα καί τή βαρβαρότητα μέ τήν
ὁποία ἐκτελεῖται ὁ Μεγάλος Πρόδρομος.
Τέμνεται ἡ πανάχρονη καί τίμια κεφαλή τοῦ
Ἰωάννη. Προσφέρεται ὡς σφάγιο στό
ὑπερουράνιο θυσιαστήριο τῆς θεϊκῆς ὁμολογίας
αὐτός πού ὑποδέχθηκε τό Νικητή τοῦ θανάτου

μέσα από τή μήτρα τῆς μάνας του καί προετοίμασε τόν κόσμο γιά τή σωτηρία καί τή λύτρωση.

Καμιά καρδιά δέν μπορεί νά μείνει άσυγκίνητη μπροστά στήν άπάνθρωπη, τήν άνανδρη, τήν ποταπή καί σιχαμερή μέθοδο μέ τήν όποία εκτελέστηκε ό Βαπτιστής τοῦ Κυρίου. Αὐτή ἡ συγκίνηση, ὅμως, δέν εἶναι σκόπιμο νά παραμείνει μόνο σέ επίπεδο συναισθηματικό. Εἶναι ὠφέλιμο νά γίνει πνευματικό βίωμα καί νά μεταδώσει στόν καθένα μηνύματα ὠριμότητας καί σωτηρίας.

Ἡ άποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου μᾶς διδάσκει πώς τό κακό ὑπάρχει στόν κόσμο μόνον ὡς άπουσία τοῦ Θεοῦ. Δέν πρόκειται ποτέ νά επικρατήσει καί νά θριαμβεύσει. Εἶναι μία άρρώστια, μία θανατηφόρα άσθένεια. Δέν εἶναι ὑπαρξη, δέν ἔχει ὑπόσταση, δέν ἔχει πρόσωπο. Τό κακό εκφράζεται από ανθρώπους πού ἔδιωξαν τό Θεό από τήν ὑπαρξή τους. Δέν μπορεί νά

ἐπιβληθεῖ καί νά ἐπικρατήσῃ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος τό ἀρνηθεῖ καί στραφεῖ πρὸς τό Θεό. Ὁ Ἰωάννης βρίσκεται μέσα στή φυλακή. Φαίνεται ὡς θύμα τοῦ κακοῦ. Ὑποκύπτει στίς ἐνέργειες τῶν φαύλων καί ἁμαρτωλῶν ἐξουσιαστῶν. Ποτίζει μέ τό αἷμα του τή ματαιοδοξία, τήν ἐπιπολαιότητα, τήν ἀνηθικότητα καί τήν ἐκδικητικότητα τῶν φτηνῶν καί σιχαμερῶν σκουληκιῶν πού διαχειρίζονται τήν κοσμική ἐξουσία. Στήν πραγματικότητα, ὅμως, εἶναι ἐλεύθερος, ἀνυπότακτος, φωτεινός, στεντόρειος κήρυκας τῆς ἀλήθειας, ὀρόσημο τῆς ἠθικῆς καί λαμπερό σημάδι τῆς θεϊκῆς παρουσίας. Μέ τήν ἀποτομή τῆς Κεφαλῆς του ὁ Πρόδρομος ἀποτέμνει τό κεφάλι τοῦ κακοῦ. Μέ τή δική του θυσία ντροπιάζει τούς θύτες του. Μέ τή δική του ταφή θάπτει τό διάβολο. Καθώς κατεβαίνει στόν Ἄδη, ἀρχίζει καί ἐκεῖ νά κηρύττει τήν ἔλευση τοῦ Σωτήρα καί προετοιμάζει τούς νεκρούς γιά τήν κοινή ἀνάσταση. Τό αἷμα τοῦ Προδρόμου γίνεται γιά τήν Ἐκκλησία ἔμπνευση καί λίπασμα στό

αἰώνιο δέντρο τῆς πίστεως, διότι αὐτό τό αἷμα θά ἐνωθεῖ μέ τό Πανάχραντο Αἷμα τοῦ Σωτήρα πάνω στό Σταυρό καί μέ τό αἷμα τῶν ἀμέτρητων ἑκατομμυρίων πού θά θυσιαστοῦν γιά τήν ἀλήθεια καί τό ἦθος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ τιμία Κεφαλή τοῦ Βαπτιστῆ γίνεται ὁ στύλος καί τό ἐδραίωμα κάθε πιστοῦ. Εἶναι ὁ ὑπερπολύτιμος θησαυρός πού ἀναστρέφει τήν κατρακύλα πρός τήν ἀνηθικότητα, πού θεραπεύει τήν πτώση στήν ἀνυπακοή, πού ἐμπνέει γιά ἀγώνα καί ἐπίδοση σέ πνευματικούς ἄθλους ἀκόμη καί τόν πύρο ράθυμο. Ἡ τιμία Κεφαλή τοῦ Βαπτιστῆ γίνεται τό φωτεινό ἀστέρι μέσα στά σκοτάδια τῆς κάθε ἐποχῆς. Γίνεται ὁ λαμπτήρας καί τό φῶς στό φάρο τῆς Ἐκκλησίας. Γίνεται ἡ παρηγοριά γιά κάθε πονεμένο καί ἀδικημένο αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἡ τιμία Κεφαλή τοῦ Βαπτιστῆ γίνεται ἡ ἐπιβεβαίωση τοῦ κηρύγματός του γιά κάθαρση. Εἶναι τό φυσικό ἀποτέλεσμα τῆς συνέπειας λόγων καί πράξεων. Ἡ τιμία Κεφαλή τοῦ Προδρόμου εἶναι ὁ γλυκός καρπός τῆς

Παλαιᾶς Διαθήκης, πού βγῆκε μέ πικρό τρόπο ἀλλά φέρνει ὁμορφα καί θεραπευτικά ἀποτελέσματα.

Μέσα στήν ἀτμόσφαιρα πού ζοῦμε βλέπουμε ἀμέτρητες φορές τό κακό νά θριαμβεύει. Τά συμφέροντα καί οἱ σκοπιμότητες κυβερνοῦν τόν παρόντα αἰώνα. Ἡ ἀνηθικότητα δέν ἔχει πλέον ὅρια καί κανόνες. Τό κακό παρουσιάζεται σάν παντοδύναμος ὁδοστρωτήρας, πού ἰσοπεδώνει στό πέρασμά του τά πάντα. Κάθε ἄνθρωπος πού θέλει νά μοιάσει στόν Πρόδρομο καταδικάζεται σέ καρατόμηση καί ἠθική ἐξαφάνιση. Ὅποιος προσπαθεῖ νά ἀντισταθεῖ στή λαίλαπα τοῦ κακοῦ στιγματίζεται ὡς ἀνόητος, ὡς ὀπισθοδρομικός, ὡς γραφικός, ὡς ἐθνικιστής, φονταμενταλιστής, ὑποκριτής, καί ἐπικίνδυνος. Ὅποιος δέν παρασύρεται στήν κατηφόρα τῆς ἀμαρτίας καθίσταται ἓνας σύγχρονος ἀντάρτης, πού πρέπει νά ἐξαφανιστεῖ, γιά νά μήν ἐμπνεύσει καί σέ ἄλλους τό σωστό. Ὅλος αὐτός ὁ θρίαμβος τοῦ κακοῦ δέν εἶναι μόνιμος καί δέν

εἶναι ἀληθινός. Ἀκόμη καί σήμερα ὑπάρχουν μιμητές τοῦ Προδρόμου. Μέ ἀξιοπρέπεια καί ἐλευθερία δίνουν τόν ἀγώνα τῆς ἀλήθειας. Μέ τό ἦθος καί τή ζωή τους γίνονται παραδείγματα γιά τούς ἀδύναμους συνειδησιακά διπλανούς τους. Μέ τά λόγια καί τή συμπεριφορά τους δείχνουν πώς τά χτυπήματα δέν μποροῦν νά τούς κάμψουν. Οἱ ταπεινώσεις δέν μποροῦν νά τούς ἐξευτελίσουν. Ἡ περιθωριοποίηση καί ὁ κάθε ἐξευτελισμός δέν μποροῦν νά τούς ἐξαφανίσουν. Εἶναι οἱ «τρελοί» τῆς κάθε ἐποχῆς, πού προσεύχονται, ἐργάζονται, δημιουργοῦν, κουράζονται, ἀγωνίζονται, βοηθοῦν, θυσιάζονται, μελετοῦν, θεώνονται ὄχι μόνο γιά τόν ἑαυτό τους ἀλλά καί γιά ὅλο τόν κόσμο.

Αὐτή τήν πένθιμη καί ταυτόχρονα ἀναστάσιμη Κυριακή ἄς μιμηθοῦμε τόν τίμιο Πρόδρομο. Ἄς γίνουμε οἱ ἐξαιρέσεις τοῦ κόσμου. Θά πονέσουμε, θά ματώσουμε, θά θυσιαστοῦμε, ἀλλά στό τέλος θά λάμψουμε μέ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, πού περιβάλλει κάθε

μιμητή τοῦ Βαπτιστῆ Ἰωάννη. Μακάρι μέ τίς
δικές του εὐχές νά δώσουμε αὐτό τόν ἀγώνα
καί νά φέρουμε τή δική του καρποφορία. Ἀμήν.